

Hoofredacteur ESB

a.jolink@sdu.nl

Weg

Sinds kort is er een straat vernoemd naar mijn vader. Geen Tomtom zal de straat kunnen vinden en ook met streetview gaat het niet lukken. Dat is niet verwonderlijk want de straat is meer een paadje en het ligt ook nog eens op een fabrieksterrein in Ghana. De Martin Jolink Road is een postuum afscheid van een Ghanees ondernemer voor een man die zijn laatste krachten en kennis met hem wilde delen. En zoals met elke weg: hij gaat altijd ergens naar toe. Martin's zoon heeft vijf jaar geleden ook een andere weg gekozen: een (ES)B-weg. De weg lag er al negentig jaar en was geplaveid door alle voorgangers die mijlpaal na mijlpaal hadden geplaatst. Het is soms moeilijk voor te stellen dat over enkele jaren het tijdschrift voor alle economen honderd jaar geleden is gefundeerd, begaanbaar gemaakt en onderhouden door vakbroeders.

Vijf jaar geleden had mijn voorgangster, Fieke van der Lecq, ESB in de veilige handen van Sdu Uitgevers gelegd. Als kwartiermeester was het een dankbare taak om de route uit te stippelen en de styling aan te passen. Maar per saldo was en is ESB een blad voor en door economen, een forum, een sinaasappelkistje, en dat is zo gebleven.

Elke hoofredacteur is zo sterk als zijn redactie, en in de afgelopen jaren wist ESB zich gezegend door een hele reeks aan redacteurs en redactiemedewerkers. Nathanael, Eva, Rene, Izaak, Kiki, Frank, Mark, Hanne, Roxanne, Johannes, Mike, Gelijk en Simon waren ESB, waarvoor hulde en dank. Daar waar ESB verdween van de universitaire lijsten van *peer reviewed journals*, bleven deze ESB-peers opgewekt doorgaan met het reviewen van de artikelen. Het resultaat mag er zijn. De onzichtbare kracht van ESB, zo kan ik nu wel verklappen, lag in de eindeloze toewijding en grenzeloze liefde voor wat econo-

mie genoemd wordt en de wijze waarop dit vormgegeven werd in ESB. Een ieder die hierbij betrokken is geweest zal herkennen dat we bezig waren met iets dat vóór ons was en na ons zal blijven bestaan, en groter is dan wij allen bij elkaar. Dit is een ervaring die ik alle redacteurs hierna van harte gun. Hoewel minder begeistert door de economie maar niet minder toegewijd waren de twee mannen die van het geestelijke materie konden maken: Rolandt als taalkunstenaar en Jacques als vormgevingstovenaar. Alle auteurs van ESB hebben direct kunnen ervaren, en alle lezers indirect, hoe economie tot leven komt, en begint te spreken, als anderen er de juiste vorm aan hebben gegeven. Het is een groot genoegen te ervaren hoe een ieder eer legt in zijn eigen werk en hoe vakmanschap nog meesterschap is.

De weg die vijf jaar geleden voor mij begon voerde langs privatiseringen en huizenbubbles en ging dwars door een historische crisis heen. De onderwerpen in ESB weerspiegelden toen, zoals ze dat nog steeds doen, de vragen die bij deze economische veranderingen horen, en waarop vaak vele antwoorden mogelijk bleken. De argumenten hebben in ESB hard moeten werken want ongefundeerde meningen vinden bij ESB een gezonde ondervraging. Mijn bewondering voor mijn vakbroeders is in deze tijd alleen maar gegroeid, bij het zien van zoveel alertheid, vechtlust en constructief meedenken.

ESB heeft mij ook gebracht bij ministers, staatssecretarissen, SG's; en een dierbare herinnering bij Prinses Maxima. De vele bijeenkomsten en congressen, toespraken en vergaderingen maken eens te meer duidelijk dat economie mensenwerk is, dat visie en inzet cruciaal zijn, en dat het altijd anders kan als het moet. Economen, zo is gebleken in de afgelopen jaren, zijn geen grote debaters, maar hebben wel een consistent verhaal.

Het is aan anderen te bepalen waar de weg van ESB nog verder naar toe zal leiden. Ik wens mijn opvolgster, de nieuwe hoofredacteur, veel genoegen om deze weg te vinden. Ik ben er van overtuigd dat deze weg herkenbare momenten zal hebben maar ook nieuwe bestemmingen zal bieden, niet in de laatste plaats aangedragen door de lezer. Wat dat betreft geldt het oude adagium: *omnia semper mutantur*. Na vijf jaar hoofredactie herken ik mij in de woorden van de volkszanger Guus Meeuwis: Ik heb tranen gelachen, onnozel gedaan. En tenslotte tevreden ... het licht uitgedaan.

Vanaf nu is deze hoofredacteur... weg.